1880. VII. évfolyam. 31. szám. Debreczen, Szombat február 14.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 „
Negyedévre	2 „ 50 kr.
Egy hóra	1 „

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában,* aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

[illegible] terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba,* a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,

nagyujutcza Jóna-ház 1704. szám alatt

A liczitáczió.

Debreczen, febr. 14.

Minden pártnak, mely a létező állapotokat nem veszi számba s csupán tetszetős jelszavak után indul, az a szerencsétlensége, hogy mennél tovább halad, annál inkább elveszti lábai alól a talajt s a népszerüség hullámaira bizva magát, gyakran oda sodortatik, a hová talán nem készült; legalább nem mindegyik tagja készült; de már benn uszik az árban s ha kifelé szeretne menekülni a nem igen örvendetes állapotból, hát az úszó társak gondoskodnak róla, hogy egy-egy barátságos taszitással visszatereljék a sorba, hol nem egy boldogtalan kétségbeesetten lubiczkol már.

A szélső baloldalra mindenütt ez a szomorú sors vár. A férfiak, kik népszerűséghajhászatból oly eszmékkel kaczérkodnak, melyeknek gyakorlati kivihetősége felől nincsenek meggyőződve, azok, kik a józan megfontolás helyett az érzelmekre s az indulatokra appellálnak, mindenütt elérik azt, hogy jönnek utánok mások, a kik még jobban tudnak bánni a síppal, dobbal, még radikálisabb forgót tűznek a kucsmájokhoz s még elérhetlenebb igéreteket tesznek, még elérhetlenebb vágyakat költenek föl a tömegekben s még hevesebben korbácsolják föl a szenvedélyeket.

Hajrá! tovább! Ezen az úton nincs megállás. A ki nem akar tovább menni, odább taszitják; a ki aggódni kezd a növekvő hullámok miatt, azt a népszerűség elvesztésével rémitgetik; a ki egy mérséklő szót mer kiejteni, arra rá sütik az áruló bélyegét. Keservesen nyög a morális járom alatt némely csávába került hazafi, de nem mer mukkanni, mert ott áll a háta mögött a mumus: a Verhovai lapja.

A napokban egy pár szót bátorkodott kiejteni az „Egyetértés“ a Szende Béla miniszterről keringő pletyka alkalmával, hogy nem kellene ám olyan alaptalanul gyanusitgatni. No hiszen neki rontanak a Verhovai vitézei a függetlenségi kollegának: Micsoda elvtagadás ez? S az „Egyetértés“ szerkesztősége meglapul mint nyúl a bokorban.

Multkor a monori kerületben a képviselőválasztásra egyesült a habarék s a függetlenségi párt. Micsoda gyalázatos alkudozás? rivall reájok a Verhovai lapja. Becsületes függetlenségi pártinak nem szabad egy perczig sem kezet fogni a dynasztikus közösügyes alapon álló habarékkal. Hazaáruló, a ki habarékpártira mer szavazni. S Helfi és Madarász József urak, a kik a képviselőválasztásnál Szilágyi Dezsőre adták szavazatukat s az egész országos függetlenségi párt, mely a képviselőházi elnökválasztásnál Bittó István urra szavazott, mormognak magukban, de hangosan nem mernek mukkanni.

A függetlenségi párt vezérférfiai idáig mindig azt hirdették, hogy jó barátságban egy fejedelem kormánypálczája alatt akarnak maradni Ausztriával a personál unió alapján. Verhovayék kirúgják azt az alapot s nem csinálnak belőle semmi titkot, hogy nekik Ausztria teljes fölbomlása kell. Örömmel üdvözlik az Italia irredenta mozgalmait s forradalmat predikálnak. Néhány hazafinak borsózik a háta oda át a függetlenségi párton, mert hát annyi szent igaz, hogy az a forradalom nem volna oda át mindegyiknek a szájaize szerinti, főleg miután Verhovayék ehhez a forradalomhoz a munka elől szökni akaró munkás polgártársakat óhajtanák vendégszereplésre megnyerni. Hanem azért hallgat mindenki s uszik az árral, a hogy tud. Mit den Wölfen muss man heulen, — mondja a német közmondás.

Szegény emberek, a kik megkezdték a liczitácziót s a kik most folyvást remegnek, hogy túlliczitálják őket az utánuk jövők s akármily vörösre mázolják be képöket, az újabb radikális sarjadék még vörösebb lesz, szegény sajnálatraméltó férfiak, kiket visz a hab s nem tudják, hová ragad! Hiába rugaszkodnak neki, hogy kénytelen kelletlen ők is versenyt úszszanak azzal a kompániával, melytől megszabadulni szörnyen szeretnének, csak mernének. Hiába minden, sorsukat mégsem fogják kikerülni s megérjük még azt az időt, hogy mint reakczionáriusok és hazaárulók fognak szerepelni a Verhovai lapjának hasábjain. Addig csak huzzák az igát, melyet maguk készitettek maguknak s rakják a lépcsőt ahhoz a magaslathoz, melyről gu nykaczaj közt aláfognak guritatni.

— **Minisztereink Bécsben.** Tisza Kálmán, Trefort és Bedekovich minisztereket tegnap fogadta ő felsége külön kihallgatáson. Szapáry gróf pénzügyminiszter szintén Bécsbe utazott a tegnap reggeli vonattal.

— **A delegatiók.** Mind az osztrák, mind a magyar delegatió egyeztető hetes bizottsága közös tanácskozásra összegyült tegnap. A féltizenkettőig tartott tanácskozás alatt Prónay a magyar delegatio hetes-bizottságának elnöke elnökö t. Jelenvoltak Haymerle báró, Bylandt gróf és Hofmann báró közös miniszterek. Hosszas vita után kiegyenlittettek mind a differentiák, a szegedi kaszárnyára vonatkozó kivételével, akként, hogy a törlesztéseket kölcsönösen mind elfogadták. — A szegedi kaszárnya ügyében azonban sem az egyik, sem a másik fél nem engedett s igy valószinüleg közös szavazás lesz.

— **A tárgyalások a szerb megbizottal** Maricscsal e hó 24-én fognak ismét folytattatni. Mint hangzik, ez ideig a tarifa-kérdésben s a belgrádi vasuti hid épitésére nézve, melynek költségeit részben a magyar, részben a szerb kormány, illetőleg az engedményesek viselik, sikerült a meghatalmazottaknak megállapodásra jutni.

— **Vizi utaink ügyében** ma ujra megkezdettek a tárgyalások Türr tábornok mint javaslattevő s a kormány megbizottai közt. Az ország egyes vidékein létesitendő csatornák tervei és költségelőirányzata vitattatnak meg e tárgyalásokon. A költségek beszerzési módjára nézve Türr tábornok azt javasolja, hogy az e czélból felveendő kölcsön a már létező és ezután rendszeresen létesitendő viziutakon beszedendő s a pénzügyminiszterium által e czélra már kilátásba helyezett hajózási illetékek s az uj csatornák jótéteményeiben részesülő városok és községekre kivetendő, ezek által minden megerőltetés nélkül viselhető külön adó által fedeztessék.

— **Katonai intézkedések Dél-Tyrolban.** Az olasz határon a helyőrségek szaporitása végbe megy. Ez nagy jelentőségü intézkedés, melyet szükségessé tettek az Italia Irredenta folytonos izgatásai s azon állandó mozgalom, mely Olaszországban monarchiánk ellen uralg. A helyőrségek egyelőre oly mértékben szaporittatnak, hogy elérjék azon létszámot, a melylyel a bosznia okkupáczió előtt birtak, a mikor is, az okkupáczió czéljaira, több csapat az olasz határról elvonatott.

— **Népszámlálás Boszniában.** Bosznia és Herczegovina lakossága a megejtett népszámlálás hivatalos adatai szerint 1.142,147 lelket tesz, és pedig 487,022 görög keleti, 442,500 mohamedán, 208,950 katholikus és 3426 zsidó vallásu. A városok, melyek 5000-nél több lakossággal birnak, a következők: Szerajevó 21,377, Banjaluka 9560, Bjelina 6090, Travnik 5887, Tesanj 5372 és Dolnja-Tuzla 5119 lakossal.

A marhaállomány tesz 831,285 darab juhot, 754,877 szarvasmarhát, 514,990 kecskét, 427,091 sertést, 155,980 lovat és 109,572 méhkast.

A királygyilkossági merénylő pöre Madridban.

A spanyol királyi pár ellen intézett gyilkossági merénylet tettesse ellen, mint távirataink jelentették, február 7-én hozatott meg az itélet. A tárgyalásról a Pol. K. madridi levelezője a következőket jelenti:

A tárgyalás az ugynevezett királyi palotai törvényszék előtt folyt. A tárgyalási teremben, mely tiz négyszög méternyi, egyetlen egy biró ült az emelvényen. Jobbján a közvádló, balján a vádlott védője foglaltak helyet. Számos ügyvéd és körülbelől két száz főnyi közönség jelent meg a tárgyalási teremben, legitkább a munkásosztály köréből.

Spanyolországban az első fokon mindig csak egy biró itél, ki halálos itéletet is hozhat; határozata azonban minden esetben, mig ha felebbezés nem adatik is be, az öt biróból alakitott királyi törvényszék jóváhagyása alá terjesztendő.

A közvádló által előadott vázlatból a következőket emeljük ki.

Otero 1860. márczius 14-ikén született, összes vagyona m. é. deczember 3 án, midőn a munkát abbanhagyta s a csavargásra adta magát, 95 frankból állott. Toledoban munkát keresett, s midőn nem kapott, pisztolyt vásárolt, melylyel agyon akarta magát lőni. Később azonban meggondolta magát és Madridba ment, itt a zsibárus piaczon egy kétcsövü pisztolyt vásárolt, melyet a királyi pár ellen intézett merényletnél használt. Deczember 26-án Otero vagy magát akarta, vagy mást akart megölni és miután Coba nevü barátjával beszélt, ki a maga részéről azonban ezt tagadja, folyton azon gondolattal foglalkozott, hogy meghal, de előbb meg akarja gyilkolni a királyt.

Szombaton, a merényletet megelőző héten, Otero a Puerta de Solra ment pisztolyával és lőszerrel, hogy a királyt, ki az Atocha templomból erre volt visszatérendő, agyonlőjje. Itt azonban azt hallotta, hogy a király már hazatért.

Nyolcz nappal későbben Otero ugyanazon helyen volt, pisztolyát egy félreesőbb zugban megtöltötte, a nélkül, hogy valaki észrevette volna és 300 méternyire követte a királyi fogatott. A nélkül, hogy tudta volna, melyik kapun fog a fogat a palotába menni, a keleti oldalon levő nagy kapuhoz futott s ott foglalt helyet, a nélkül, hogy valaki, a kapunál felállított őröket sem véve ki, rá ügyelt volna.

Épen kellő időben érkezett meg, mert rövidebb utat választott és a sikos ut miatt a királyi fogat lassan haladt.

A legelső kihallgatásnál, melynek rögtön alávettetett, mindent bevallott; a másodiknál mindent tagadott. Söt azt állitotta, hogy nem is akarta a királyt megölni, hanem csak botrányt kivánt előidézni, remélvén, hogy az őrök által felkonczoltatik, mert nem volt elég bátorsága önmagát megölni. Kijelentette és folyton megmarad a mellett, hogy nem gondolt a politikával és soha egyik párthoz sem tartozott. Nem is igen olvasott ujságokat, bár irni és olvasni jól tud; azt sem tudja, mi az a titkos társaság és nem volt ilyennek tagja. A királyra nem haragszik, nem is ellensége a monarchiának, és csak azt sajnálja, hogy Lugo tartomány, melybeu születési helye fekszik, jobb bánásban nem részesül a kormány által. Ez azonban legkevésbbé se volt indoka tettének, melyet nem is azon szándékkal vitt véghez, hogy a király ellen merényletet intézzen.

A vizsgálat kezdetén Otero azt állitá, hogy Cobo Perez és Gorcia Antonio barátai adták neki azon tanácsot, hogy a királyt meggyilkolja, és csak ezen pillanattól kezdve fogamzott meg benne a merénylet eszméje. Később ugy vádlott, mint barátai, minden ily előleges megbeszélést határozottan tagadtak. Söt Otero azt mondá, hogy hamis vallomása által két barátját bajba akarta keverni, kik őt tönkretették.

A főügyész a vádlott lelki állapotát két tébolydai orvos által megvizsgáltatta. A védő közbenjárására két más tébolydai orvos szintén megvizsgálta Oterot, azon kérdés megállapitása czéljából, vajjon Otero nem-e őrültségi rohamban követte el tettét.

A főügyész által felhivott orvosok, hosszu véleményükben azt állitják, hogy vádlott teljes uralmában van szellemi tehetségének, bár ezek nem igen vannak kifejlődve. A másik két orvos véleménye azonban oda megy ki, hogy a vádlott képtelen a jót a rosztól megkülönböztetni és hogy a merénylet elkövetése alkalmával teljesen beszámithatlan állapotban volt.

Otero jól olvas, ir és számol, de erkölcsi érzéke hiányzik. Nincs fogékonysága szülőinek emléke iránt és sejtelemmel sem bir azon szomoru hirhedtségről, melyet tette által szerzett. Esquerdo és Capdevlia orvosok, kik mindketten több munkát irtak lelki betegségekről, határozottan kijelentik, hogy Otero tompa elméjü.

A pellagra Olaszországban.

— A szegények betegsége. —

A szép Italia azon részeiben, hol a nép szegényebb osztályainak táplálékát nagyobbára a kukoricza-liszt képezi, undoritó és elrémitő betegség uralkodik, melyet pellagrának neveznek. A mult évszázadban merült föl először. A szemlélő előtt külsőleg mint bőrbetegség tünik fel, mely leginkább a test azon részein mutatkozik, melyek a levegőnek és napfénynek ki vannak téve; ezen bőrbetegség azonban csak külső jele egy sulyosabb benső szenvedésnek, mely a testi szervezet minden tagját érinti és a megtámadott lassu, kinos halálát, nem ritkán pedig az őrültséget idézi elő. A tél tartama alatt e borzasztó baj nyugodni látszik, de ha a tavaszszal megérkezik a forró napfény, akkor a kezeken, az arczon s a külső nyakon előbb véres foltok mutatkoznak és a bőr hámlani kezd, azután az ajkak és a torok támadtatik meg hasonló módon s egyuttal beáll a csökönyös, semmi szernek nem engedő diarrhoë, mely megfosztja a beteget minden erejétől. Ilyen állapotban láthatók Lombardiában a szegény gyermekek, kiket a pellagra megtámadott; tántorogva járkálnak, kimerültek és le vannak soványodva, sápadtak, mintha mocsárláz bántaná őket.

Ez azonban csak első foka a betegségnek. A legközelebbi évben nagyobb fájdalmak csatlakoznak hozá; óriási fejfájás heves lázzal együttesen, lélegzési nehézség és nagymérvü skrobut. Ha a betegség hatásában nem idézi elő azonnal a halált, akkor oly mérvben megrongálja a testi szervezetet, hogy csak a legcsekélyebb más kisebb baj is elégséges a halálos kimenetelt előidézni. Ezen rémitő betegség okai több félék, főleg azonban kettőre vezethetők vissza: rosz nedves lakás és az állandó táplálkozás kukoriczával, megpenészedett kukoriczaliszt fogyasztása, mondja egy pár orvos, de ez benne van az először emlitett okban, mert az a szegény, ki maga is nedves lakásban lakik, nem tarthatja lisztjét sem szárazon.

Lombardiában az 1879. év folyamán megállapitott krónikus bőrbetegségi esetek száma több mint negyvenezeret tett, mi kétötödét teszi a királyság összes bőrbetegségi eseteinek. Lombardia beláthatlan tengeri és rizs földeivel a legnagyobb százalékot is adja 11.76, 1000 lakosra; ezután következik Velencze (11,08), Emilia (8.86), Toskána (2.21), Latium (0.09.)

Tekintettel a nagy nyomorra, melyet a pellagra Olaszország leggazdagabb és legvirágzóbb tartományaiban részben eredményezett, részben pedig felfedezett, a Razzegna Settimanale czimü lap segélyért kiállt. „E pillanatban — ugymond — országunkban 97.000 olasz megy tönkre egy borzasztó betség által, mely megmérgezi a vért, megsemmisiti az életerőt és azután megzavarja az é s z t. — Nem azonnal halnak el, évek kellenek elpusztulásukra, van idejük más lényeknek is létet adni, kik ugyanezen betegség csirájával születnek és ezt talán majdan gyermekeikbe is átültetik. Semmi gyógykezelés nem használ, ha ez nincs összekötve az életmód és a lakás teljes megváltoztatásával. Az áldozatok száma aránylag nagyobb, mint a francziaországi legveszélyesebb kolera időszaké, mely 1834-től 1835-ig dühöngött ott“ .... A Razzegoa segélyt kér. Emlékezteti a parliamentet, a kormányt és a koronát a kötelességekre, melyeket ily bajok felidéznek.

Irodalom és müvészet.

△ **Petőfi a bécsiek előtt.** Lewinsky József a hires bécsi szinész tegnap tartotta második felolvasását a bécsi Bösendorfer-teremben igen válogatott közönség előtt. Először Pichler Adolf ismeretlen költeményéről beszélt, „Fra Serafico“-ról, azután pedig elszavalta Petőfi több költeményét, a „Meghiusult szándék“-ot, a „Szüleim halálára“, „Bucsu“ és a „Csatadal“ költeményeket, melyeket a közönség nem győzött eléggé megtapsolni, annyira tetszettek neki Petőfinek még német forditásban is tüzes költeményei.

♣ **Arany Jánostól,** mint a „Főv. Lapok“-ban olvassuk — pár hét mulva ismét megjelenik egy uj lyrai költemény, melyet a „Budapesti Szemle“ legközelebbi száma fog közölni.

‡‡ **„A párizsi Mohikánok“** czimü Dumas hires regényét Milassin Vilmos füzetekben kiadja. Előfizetési ára az egész münek 9 frt. A „Hölgyek Lapja“ előfizetői kedvezményben részesülnek vagyis egész évre 6 frt, félévre 3 frt 50 krért.

÷ **Előfizetési felhivást** bocsátott ki Tóth József „A mit mindnyájan érezünk“ czimü beszélyeire. A mü már meg is jelent. Ára 1 fo-

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Malvina játékszere.

— *Elbeszélés.* —

Irta: Hamar László.

Költemény és próza.

Z o l n a l a k y Viktor a debreczeni hires kollégiumban szándékozván bevégezni tanulmányait; mert hát boldogult édes atyja még halálos ágyán is szigoruan meghagyta egyetlen fiának, hogy a jogi tanfolyamot ne merje másutt végezni. Ő is ott ismerkedett meg a tripartitummal és a pandectákkal, a nagyapja is, valamint minden ősi nemzettsége. Eszerint az utólsó fiának sem szabad eltérni a család hagyományos szokásaitól.

Viktor urfi nem is idegenkedett attól, hogy Debreczenben telepedjék le nehány évre. Ő mindig rokonszenvezett a tiszta magyarságnak eme szeplőtelen fészkével s még mielőtt ismerte volna az alföldet, már akkor ellenállhatlan vágyat érzett keblében ott lakni, hol Csokonai született, élt, küzdött és meghalt.

Alig érkezett meg a város falai közé, legelső dolga volt szemle alá venni Csokonai lak- és halálozási házát, emlékszobrát és siremlékét. — Nem feledkezett meg azon házról sem, melyben Petőfi tartózkodott, habár csak rövid ideig is.

Sietett tehát a „Harminczados“-utczára, — mert ott volt a ház, melyben egykor a magyar költészet felkent fejedelme didergett s égő pipáját szoritgatva, pengeté a lantot.

Megtalálta. Egyszerü földszinti épület volt. Megnézte minden zege-zugát, még az utczaajtóra is vetett nehány figyelő pillantást. Hogyne! — hisz erre az ajtóra volt kifüggesztve az akkori házi gazdának ama történeti nevezetességre jutott udvari rendszabálya, mely szóról-szóra igy hangzott: „az ajtót pedig tessék betenni, mert kimegy a disznó.“

Még mai nap is kedvtelve emlegeti a jelenlegi háztulajdonos, hogy sokszor látta Petőfit jóizüen kaczagni e furcsa feliráson.

No de ez nem tartozik tárgyunkhoz, csupán azért hoztuk fel, hogy Viktor urfi, mint afféle poétás ember kiválólag érdeklődvén a lánglelkek viselt dolgai iránt, — megtekintett mindent a legapróbb részletekig, mik a szellemi óriások tettei, vagy nyomdokai által emlékezetessé váltak.

Mert megjegyzendő, hogy Zolnalaki Viktor rajongó bámulattal tisztelé nemzetének nagyjait, kivált a hirneves lantosokat. És ez igen természetes jelenség oly ifju részéről, ki maga is szép költői lélekkel volt megáldva és a ki nem egzszer vette kezébe a tollat, hogy ihletett óráiban kifejezést adjon lelkesült gondolatainak.

Igen uraim, Viktor urfi — daczára előkelő születésének, daczára nagykiterjedésü uradalmának — verseket is irt; verseket, de nem időtöltésből, hanem hivatásból.

Most is épen iróasztala mellett találjuk, kezében toll, előtte papir, melyen több versszak setétlik. Ugy látszik, hogy már rég deje, mióta lantját pengeti.

Mély gondolatok tükröződnek homlokán, szemei szokatlan tüzben égnek s ajkai halkan susognak valamit: talán a verssorok egyes hangzatos szavait ismételgetik?

Aztán megnedvesitvén tollát, irni kezd. A fekete barázdák gyorsan képződnek egymásután a papiron. A kéz meg sem pihen, mig a végső pontig nem ér.

Ideje volt, hogy bevégezze költeményét, mert a következő perczben már laktársa nagy robajjal rontott be a szobába, szerteriasztva a még agyában pezsgő eszmék nyugtalan táborát.

A jövevény nyulánk termetü szép barna fiatal ember volt, villogó sötét szemekkel s mosolyra kész ajkakkal. Hanem azért azokban a villogó sötét szemekben néha baljóslatu tüz lobbant fel s azok a mosolyra kész ajkak nem voltak teljesen felszabaditva a guny uralma alól. Ilyenkor aztán e különben kellemes arcz visszataszitóvá lőn s az első tekintetre támasztott jó véleményt csakhamar lerombolá az a lappangó hidegség, mely vonásaiban hovatovább félreismerhetlenül jelentkezett.

Mindazonáltal Zolnalaky Viktor nem idegenkedett ez ifjutól, söt a legnagyobb bizalommal, a legmelegebb ragaszkodással füződött hozzá; mert hiszen nagy Debreczen városában nem vala más ismerőse, csak Borzay Gyula, ki neki nem csupán tanulótársa, nem csupán földije és gyermekkori barátja volt, hanem egyszersmind vérrokona, kit boldogult édes atyja mint vagyontalan árvát, már régtől fogva segélyezett s most miután a pártfogó meghalt: fiui kötelességének tekinté folytatni a megkezdett nemes cselekedetet.

Magához vette tehát Gyulát; megosztotta vele szobáját, ételét, italát, söt még erszénye tartalmát is.

— Tudod-e mi ujság? kérdé Gyula hatalmasan vállára ütve a még mindig elmerült Viktornak.

— Nos? szólalt meg Zolnalaki ábrándos szemeit kiváncsian függesztve laktársára.

— Az ifjusági önképzőkör pályázatot hirdet. Épen most ragasztották ki a rostély alá az ukázt. Olvastam.

— És aztán?

— Teringettét, neked mulhatatlanul pályáznod kell!

— Mire?

— Nos hát az első dijra, vagyis helyesebben mondva a tiz darab aranyra.

— Jó jó, de azt is szeretném ám tudni mire van kitüzve az a tiz arany?

— Hazafias tárgyu ódára.

— Különös véletlen! Épen most végeztem be egy költeményt, mely ugyanazon müfajt akarná utánozni. Ha nem lennék vele unalmas, felolvasnám előtted?

— Csak rajta! előre is örvendek az élvezetnek, mit lantod fog szerezni részemre.

Viktor erre kezébe vette a teleirt papirlapot s olvasásához fogott költeményének. Szemében tüz, arczán ihlet, hangjában lelkesültség honolt. Mindenik szó, mely ajkairól elröppent, szivéből jött, aztán ismét szivébe tért vissza.

A hazáról zengett éneket. Egyszer a kétségbeesett honfi panaszát hallatta, majd boszura gyuladva villámokat szórt a zsarnokok fejére. De csakhamar kibékült a sorssal s a béke olajágával biztatta nemzetét, látnokilag figyelmeztetve a szivárványra, mely a távoli láthatáron derengeni kezd.

Nem állhatom meg, hogy a végső pár versszakot ne idézzem. Azt hiszem, hogy a korán elköltözött ifju költő szelleme meg fogja a bü barátnak bocsátani e merényt.

Az oda zárt sorai igy hangzanak:

„Ne gondoljátok, hogy csak álmodom?
S álmom őrült lélek lázálma volt,
Mely percz alatt szabadságot, boszut,
Éltet, halált őrjöngve összehord.
Nem, nem, — a lélek jósló álma ez,
Mely istennél égbe tévedez!“

„Egy álom ez, mit a jövő megád,
Hiszen oly rég, oly régen álmodom;
Lelkem bolyong, mikènt az üstökös
És én hazám, érted imádkozom.
Imádkozom esdőleg, csendesen:
Hazám, szerelmem, üdvöm, mindenem!...“

— Isteni kedves barátom, isteni! kiáltott fel Gyula elragadtatással, miután Victor bevégezte az olvatást. Az első dij okvetlenül tied.

— Ne épitsünk légvárakat, válaszolá Viktor szerénykedve.

Borzay Gyulának igaza lett. Egy hó multán Viktor pályamüve csakugyan megkoszoruztatott és pedig az első jutalommal.

(Folyt. köv.)

rint. — Nagy Lajos Mike-Pércsi lelkész ne- [illegible] vére" hirdet előfizetést. E kis füzet ára 30 krajczár.

Külföldi szemle.

= **A német birodalmi parliament** febr. 12-én megnyilt. A megnyitás minden nagyobb ünnepélyesség nélkül ment végbe. Stolberg gróf olvasta föl a trónbeszedet, melynek meghallgatására alig száz képviselő gyült össze.

= **Muszka izgatások Közép-Ázsiában.** Az afgán emir kabuli levéltárában talált okmányokról eddig nem nyilatkozott az angol kormány, némi azonban mégis kiszivárog tartalmukról. Igy az, hogy Oroszország a kasmari maharadsát is hálójába akarta keriteni, sőt több indiai benszülött fejedelmet is lázadásra csábitott. Ezek, ugy látszik, ajánlkoztak is az 1857. évihez hasonló lázadás szitására. Ezenkivül azonban még az afgán emir is támadást tervezett az indiai birodalom ellen. Mondják, hogy az emir levéltárában megtalálták Kauffmann tábornok levelét is a melyben megállapitja a szövetséges oroszok és afgánok közös hadjáratának tervét.

= **Franczia képviselőház** a szélső baloldalnak amnesztia törvenyjavaslatát tárgyalta tegnapelőtt. Blanc, Perier és Proust beszédeire Freycinet miniszterelnök válaszolt, és kijelentette, hogy a kormány határozottan visszautasitja a teljes amnestióról szóló javaslatot. Az ország többsége nincs elkészülve az amnestiára; s csak akkor lesz, ha az amnestia meg fog szünni az izgatás eszközeül szolgálni.

= **Cairoli körjegyzéke.** Cairoli Olaszországnak külföldi képviselőihez távirati körjegyzéket intézett, a melyben bebizonyitani törekszik, hogy Olaszország csak azért lépett fel közvetitőül M o n t e n e g r ó és az albánok közé, hogy az adriai tenger keleti partján a békét fentartsa s hogy ott a vérontást megakadályozza. Más czél nem lebegett Olaszország szemei előtt.

Napi hirek.

— **Ft. Révész Bálint püspök urnál** névnapja alkalmából testületileg tisztelgett ma a főiskolai tanári kar, szivből kivánván hosszu életet az egyház és iskola körül oly nagy érdemeket szerzett s mindenki által oly mélyen tisztelt és szeretett lelki pásztornak. Számosan jelentek meg azonkivül is a püspök ur tisztelői közül, hogy őszinte tiszteletüknek s legforróbb ragaszkodásuknak a közbecsülésben megőszült jeles egyházi férfiu iránt kifejezést adjanak. Lapunk is örömmel csatlakozik a jó kivánatokhoz, melyek sok ezer szivben találnak legélénkebb viszhangra.

— **Az alföldi takarékpénztár** folyó hó február 15-én reggel 10 órakor saját iroda helyiségében rendes közgyülést tart, melyre a tagok tisztelettel meghivatnak.

— **A roncsoló toroklob** áldozatául esett özvegy Psenyeczky N a g y Sándorné urhölgy 10 éves kis leánykája, M a r g i t. Rövid 3 napi szenvedés oltotta ki a kedves leányka életét. Temetése édes anyja lakásáról (kis-csapóutcza 789. sz.) holnap vasárnap délelőtt 11 órakor történik.

— **Tombola-estély.** A korcsolyázó egylet tombola-estélye tegnap este tartatott meg a „Koroná"-ban. Mindkét terem igen szépen megtelt a legválogatottabb közönséggel, de mégis e második estély nem volt oly teljes sikerben, mint az első. Körülbelől ½ 10 órakor vette kezdetét a táncz és reggeli 4 óráig tartott. — A körünkben időző **Jászay Mari** asszony, a nemzeti szinház művésznője is részt vett az estélyen. Mondanunk sem kell, hogy megjelenése kedves meglepetésül szol- [illegible] nyorú szép, megnyerő megjelenése van. Szép arczáról a jóság és szellem sugárzik le, s szinte magyarázni igyekszik, hogy ez ábránd teljes vonások oly hüen vetik alá magukat a szenvedély különböző tüneteinek.

— **Az időjárás** zenget magáról. Tavasz kezdetét, langyos eső megindultát, locs-pocs származását. Fecske még nincs, de a sár már meglehetős tömegben gyül, hogy legyen miből fészket rakatni a tavasz hirdetőinek. A levegő megtelt nedves párákkal, az esernyőkről letörlik a porréteget s kihozzák a napvilágra, mely azonban az ólmos felhőktől még nem látható. De nem sokára, ha szétoszlanak a mosdató felhők, majd „nevet" az ég derüs kékje, s mosolyog a melegitő napsugár. Egyelőre pedig megválunk mindattól, a mi a télhez kötött. A hőmérő mindenütt 0 fölé emelkedett, nálunk 7 fok meleg van ma, s ugyanezt jelentik Európának még hidegebb éghajlatu részeiről is. A lágy idő mindenütt nevezetes változásokat idézett elő, s az az eső, mely nálunk permetez, nem csak országos, de mint jelentik, egész Európára kiterjedt, sőt Linzben tegnapelőtt éjjel rendkivül erős és tartós felhőszakadás volt, melynek valószinüleg sulyos következményei azonban még nem ismeretesek.

— **Vakmerő tolvajlást** követett el két asszony. Ezek ugyanis azt a furfangos csinyt találták ki, hogy bementek a Löfkovits-féle árverési intézetbe és ott mig az egyik a tulajdonost foglalkoztatta, addig a másik a kassza fiókjához settenkedett és abból bizonyos pénzmennyiséget lopott ki. Első izben mintegy 6—7 nappal ezelőtt sikerült is nekik ez a manipuláczió s 50 frtot loptak el; most másodizben azonban rajta érték őket.

— **Egy ezüst zsebóra** találtatott az utczán. Tulajdonosa kellő igazolás mellett a Komáromi-háznál levő kapitányi hivatalnál átveheti.

— **Jászai Mari asszony** a budapesti nemzeti szinház kitünő művésznője ma lép fel először szinpadunkon mint vendég a „Deborah" czimszerepében. A müvésznő e szerepében megközelithetetlenül tulhaladja Bulyovszkinét, ki nálunk több izben játszott telt házak előtt, sőt miután már az összehasonlitást megtettük, kimondhatjuk, hogy Bulyovszkiné pesti vendégszereplése alkalmával Jászai Mari asszony mellett határozottan megbukott. Nem csak a mai fellépése, de további vendégszereplése elé is igen nagy érdekeltséggel néz közönségünk, ugy annyira, hogy a hétfői előadásra már számos előjegyzések is történtek. Hétfőn „Iskarióth"-ban mint Magdolna lép fel.

— **Szinházi müsor a jövő hétre.** Vasárnap „Tündér-fátyol" látványosság, hétfőn J á s z a y Mari második felléptéül „Iskarioth", kedden J á s z a y Mari harmadik felléptéül „A makranczos hölgy", szerdán Jászay Mari utólsó felléptéül és jutalomjátékaul **„Phaedra"** (Racin tragoediája először), csütörtökön „Traviata" opera, pénteken „Kis herczeg" operette.

— **A munka jutalma.** Egy 17 éves helybeli ifju fegyencz néhány nap mulva fog kiszabadulni a váczi fegyházból. Mikorra ide érkezik, itt 150 frt várja őt, a mit a fegyházigazgatóság küldött le ide előre, hogy a megérkező fegyencznek adassék át. — Az ifju e pénzt a másfélévi börtönfogsága alatt a szabómesterséggel kereste.

— **Halálozás.** Mayer János a debreczeni czukor gyári tiszttartó, folyó évi febr. 12-kén éjjeli 2 órakor, — életének 61-dik évében, — rövid szenvedés után meghalt. Béke poraira.

— **A székelyhidi önkéntes tüzoltó egylet** székelyhidon a fürdő termében f. hó 22-én tánczestélyt rendez.

— **Dömjén Rózsa** jutalomjátéka alkal- [illegible] lett meg a szinpadon, kik a jutalmazottnak egy szép virágcsokrot nyujtottak át. Mint értesültünk, e virág csokrot maguk a kis gyermekek szerezték bábjaik, és bábruhájaik árán. Dömjén Rózsát e gyöngéd szives áldozat és megemlékezés könnyekre fakasztotta.

— **Ez aztán az adományozás.** Londonban Bourdett Cotts bároné f é l m i l l i ó f o n t sterlinget (5 millió forintot) ajándékozott az irlandi inségesek számára.

— **Szinházi hirek.** Foltényi jutalomjátéka s Jászay Mari asszony vendégszereplése miatt későbbre halasztatott. — A mi kedves művésznőnk Törökné második jutalomjátéka szombaton lesz, a mikor is Csiky hires darabja a **„Proletárok"** kerül először szinre.

— **† K. Papp Miklós,** a Magyar Polgár szerkesztője, hosszu szenvedés után, csütörtökön meghalt. A hazai hirlapirodalom tevékeny, kiváló munkást vesztett benne. 1837-ben született Deésen, örmény családból. Neve elé azért tette a K. betüt, hogy az Erdélyben nagy számmal előjövő Papp Miklósoktól megkülönböztesse magát. Az irodalomnak sok ágában müködött. Irt történeti czikkeket s tanulmányokat (nagyobb müve: Az 1711-diki zendülés története), novellákat s regényeket (figyelemre méltó: „Egy szép asszony regénye") Jónás név alatt szellemes s gunyoros tárczaczikkeket és szini birálatokat Irt azonkivül szinmüveket; egyik müvét „Az ördög bibliája" czimüt elő is adták a népszinházban. Legjelentékenyebb sikert mint politikai iró és szerkesztő mutathat fel; ő „Magyar Polgár" czimü lapjában a balközépnek volt mozgalmas s élénk tevékenységü hive Erdélyben; a fuzió óta pedig kormánypárti. Lapja mindig élénk és friss volt.

— **Kossuth két levele.** Kossuth Lajos Győry Vilmos budapesti ev. lelkészhez a következő levelet intézte: „Colegno, (Al Baraccone) febr. 6. 1880. Nagytiszteletü lelkész ur! Bátorkodom tisztelettel felkérni, méltóztassék nekem Ferencz és Lajos Tódor fiaim születési bizonyitványát, a pesti ev. egyház anyakönyvéből kivonva, külön-külön hiteles alakban kiállitani s Helfy Ignácz képviselő urnak átadni, kit a járandóság kifizetésére felkértem. — Ferencz fiam 1841, novemberben, Lajos pedig 1844. Pünkösd napján születtek. Kérésemet megujitva, van szerencsém különös nagyrabecsülésem't jelenteni, Kossuth Lajos." — A másik levél Barta István szentesi földmüvelőnek szól, ki megkereste Kossuthot, adna neki és társainak tanácsot az Amerikába való kivándorlásra nézve, minekutána egy Amerikában levő szentesi, szép kilátásokkal kecsegtetve, hivja őket. Kossuth erre Gunszt Bertalannal — ki történetesen szintén szentesi — válaszoltatott s bár határozottan le nem beszéli őket szándékukról, a mennyiben esetleges szerencséjöknek nem akar utjába állani, de figyelmezteti az ut és a vállalkozás ezer nehézségeire, a csalódhatás szomoru következményeire és szivükre köti, hogy a mig csak lehet igyekezzenek itthon megélni és ne apasszák a nagyar nép ugyis csekély számát. Neki mindenesetre nagy fájdalmat okozna, ugymond Kossuth, ha ezeket utrakelni látná. Ennélfogva Szentesen már többen letettek az eddig táplált tervről, de még mindig vannak, kik állhatatosan ragaszkodnak szándékukhoz, s kik ezt csakugyan valósitani is fogják.

— **Halálozás.** Barsvármegyét nagy veszteség érte. Pólya József, Barsvármegye alispánja, volt országgyülési képviselő, f. évi febr. 12-én meghalt.

— **Az egyetem** ujjáalakitásának százados évfordulóját májusban nagy fénynyel akarja megülni.

Szinház.

„A legszebb". Vigjáték 3 felvonásban, irta Bártók Lajos. Először adatott Debreczenben február 12-én.

A mintas arkhon szerette volna fiát megházasitani. E végből fölelevenití a szépségversenyek régi szokását, melyet felesége hajdankor megszüntetett. Kihirdetteti a versenyt s azt tervezi, hogy a győztes legyen a fia menyasszonyává. A szépek biráiul három tanácsosát: Menandert, Oxylost és Diomedet nevezi ki, megtiltván nekik, hogy megbizatásukat s a verseny czélját elárulják. Azonban Menanderből házsártos felesége Zenobia, csakhamar kicsalja a titkot s innen kezdve az közvagyonná lesz.

Lesbos leányai sorra ékesgetik magukat s mindegyikök vágyik elnyerni a pálmát. Segitségül hivják kedveseiket. Ezek között van az ifju Arion, Menander fia is, ki egy szelid barbár leányba, Melittába, szerelmes s csak azért óhajtaná diadalát, hogy ennek fényes megszüntesse meg közöttük a különbséget s nyerje meg választásához szülei megegyezését. A biráknál azonban mások megelőzik őket. A bölcs Oxylos kertjében találkozunk sorban a „szavazatkérőkkel". Mindnyáján hoznak valamit s a bölcseség madarának, egy kőbagolynak gyomra már tele van ajándékkal. Ín a kis Bacchis egy karpereczet hoz, belevésetve a birónak és saját magának nevét. Lais bájaival akarja lekenyerezni; de ezek nem sok hatással vannak a bölcsre.

Azonban mindjárt rá elárulja, hogy ily eszközöknek sem megközelithetetlen. Egy szép hetaera jő: Corinna, a kinek egyik imádója Diomed, a pályabiró. Ketten már elvégezték, hogy Corinna lesz a nyertes, ő jut fejedelmi székre s Diomednek ez esetre szerelmet és tisztességet együtt igér. Oxylost is ilyen módon hóditja meg. Vállait mutogatja neki, szandálja szalagját kötteti meg vele s a vén bölcs bolond eszét ilyen módon egészen megzavarja. Mindazzal biztatja, a mivel Diomedet s tökéletesen hatalmába keriti. Hármuk szövetsége kész s Corinna győzelme is késznek látszik.

Ekkor jelenik meg Arion kedvesével, ki csak pirulva, szégyenkedve, vonakodva vesz részt a versenyben. Ajánlkozásuk közben öszszesnek Oxylos-sal, a kinek öreg gazdaszszonya Dokia, azonban kegyébe fogadja a gyöngéd szerelmeseket. Segiteni akar s rsukon, mely Corinna miatt vesztettnek látszik. Más eszköz hijjában megrabolja Athéne madarát; a bagoly gyomrába gyüjtött kincseket egy óvatlan perczben mind kiszedi. Oxylos kétségbeesve jajgat s a második felvonás véget ér.

Oxylos Arionra gyanakszik, hogy az rabolta meg, még pedig abból a végből, hogy az arkhonnak elárulván, megfossza birói tisztétől Ijedségökben mindhárman Corinnához folyamodnak hogy hóditsa el Melittától s ezzel nyerje részére és tegye ártalmatlanná Ariont Corinna azonban, ki az ifjunak régi kedvese volt, a helyett hogy legyőzné, maga kerül ujra hálóba. Arion a fejedelemhez siet, értesiteni őt, mikép őrizték meg tanácsosai a titkot. Amintas haragját Dokia is fokozza, ki megjelenik ura megvesztegettetésének bizonyságával. A vén birák elcsapatnak s helyettök a fejedelem ifjakat rendel, köztük Ariont, kinek tudtára adja, hogy a legszebb leányra az ő fiának keze vár. Az ifju, ki Corinna miatt féltékenykedő czivódásban van Melittával most kétségbeesve szeretné kivonni kedvesét a versenyből. A győzelem aranyöve azt jelentené, hogy örökre elvesztette. Csak boldogtalan zavarát növelik barátai, a másik két uj biró, kik mind Melitta mellett fogadkoznak. Arion nagy bajában leteszi tisztét s uj fejetlenség áll be, melynek szerencsére egy égből csöppent hirnök véget vet. Levelet hoz az arkhon fiától, hogy már talált magának menyasszonyt. A versenyre hát nincs többé szükség; kiki magának s a magáénak legszebb marad és párjához jut.

Ez a darab meséje. Erőteljes komikus részletekben bővelkedik ugyan, meséje elég érdekes, nyelvezete magvas, szellemes, költői, mindamellett nem bir elég élénkséggel s kifárasztja a nézőt.

A közönség egyébként igen rokonszenvesen fogadta ez uj darabot, a szinház zsufolásig megtelt s a szerzőt, ki nem volt jelen és a szereplőket több izben megtapsolták. Természetesen, a mint illett is, a tapsból legtöbb jutott Dömjén Rózsának, (Melitta) kinek ez este jutalomjátéka volt s kit a lelkes fogadtatás meggyőzhetett arról, hogy a debreczeni közönség őt kedvenczei közé számitja.

T ö r ö k n é Corinna szerepében remekelt. M á n d o k i (Arion) játékában teljes mértékben megvolt a szokott hév és emelkedett páthosz. A három öreg pályabiró szerepei S z a t h m á r y, L a t a b á r és F e n y é r i kezeiben jó ábrázolókra találtak; Szathmáry ugyan kevésbé látszott ez este humoros hangulatának birtokában mint egyébkor. A zsémbes Zenobia szerepét Lauerné helyett, ki beteg, szivességből D e á k Kata vállalta el s igen jól be is töltötte.

Tutti-frutti.

— Sommás pőrök Amerikában. A „Harlem News" észak-amerikai lap egy esetet emlit fel, miként intéztetnek az Egyesült-Alamokban a sommás pörök. Egy ily pörnél a következő párbeszéd fejlődött a biró és a vádlott közt: Vádlott: „Biró uram, ez első ügyem. — Biró: „Nos, John, mint első esetnél ugyan jól neki látott. Kocsiba kellett önt a börtönbe vinni. Mi az ön mestersége?" — Ács. — Ön részegen feküdt az utcza közepén. — Ah, kérem, biró uram, ne emlitse azt. — Hány gyermeke van? — Kettő. — Büntetnem kell önt. — Szigoruan. — Öt dollárig — Oh! — Tiz dollárt kellett volna mondanom — Áh! — Fizet ön? — Igen. — Ezzel a pör be volt fejezve.

* * *

Monacóban történt e télen.

— Pinczér, mond a vendég bosszusan, ma utólszor ebédelek itt. Vigye el ezt a levest: légy van benne!

A pinczér pozituràba teszi magát.

Engedje uram megjegyeznem, miszerint ez esemény csak vendéglőnk égaljának helyes szabályozottságát bizonyitja.

Aztán, egy pillanatig gyönyörködve a vendég ámulatán, hetykén hozzáteszi:

— Tessék nekem februáriusban legyet találni, másutt, mint Monacóban!

DEBRECZENI SZINHÁZ.

VI. bérlet. 1. sz.

Vasárnap, 1880. febr. 15-én

Tündérfátyol.

Tündéries látványosság 3 szakaszban.

Kezdete 7 órakor.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**

Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

A debreczeni

„Iparegyesületi takarék- és hitelintézet"

t. czímü részvényesei

f. évi február hó 29-ikén délelőtti 10 órakor a városháza kis termében megtartandó

hatodik rendes közgyülésre

azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy mindazok, kik abban résztvenni szándékoznak, részvényeiket — az alapszabályok 23-ik §-a értelmében — három nappal a közgyülés előtt az intézet pénztáránál, téritvény mellett — mely egyszersmind belépti jegyül is szolgáland — letenni sziveskedjenek. Szavazatjog gyakorlatára csak oly részvényesek jogositvák, kik a közgyülés előtt legalább harmincz nappal a részvénykönyvbe be vannak vezetve.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóságnak a lefolyt üzletévről jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A mérleg beterjesztése.
4. A nyereség mikénti felosztása s a felmentvény megadása.
5. Felügyelő bizottság választása.

Az igazgatóság.

☞ Az évi jelentés 8 nappal a közgyülés előtt az intézet helyiségében a hivatalos órákban megtekinthető. (41 2—3.)

KÖZPONTI VARRÓGEP RAKTAR.

Wechler és Wilson Howe

uj Singer Cylinder

Debreczenben. HOLVAY GYULANAL. Egyháztér.

Ügynökök nélkül előnyösebben lehet varrógépeket vásárolni.

Birtok-eladás.

H.-Hadház és Sámson között, az ugynevezett „Pallagi pusztán" **160 holdnyi szántó és kaszáló egy tagban,** a rajta levő épületekkel ö r ö k áron eladó; a venni szándékozók személyesen vagy levéllel forduljanak Fényes Lászlónéhoz. Biharmegye, Nadántelek község, utolsó posta Hagymádfalva. (42 3—3.)

27 **Üzletem térszüke miatt** 27

kénytelen vagyok a következő czikkeket feltünő olcsó ár mellett

végkiárulni, u. m.:

Téli és nyári ruhaszövetek kezdve 10 krtól,
6/4 posztó és flanel „ 81 krtól,
Szines barkhet „ 9 krtól,
Karton és batist „ 12 krtól,
Téli főre való kendők „ 24 krtól,
4/4 és 6/4 „ 65 krtól,
Finom nagy „ 2.12 krtól,
Férfi és nő gallérok „ 4 krtól.

tisztelettel **Baum Miksa**

Vidékre minták bérmentve küldetnek.

27 27

Van szerencsém a t. cz. közönséget értesiteni, hogy nálam mindenféle

ASZTALOS- és kárpitos-munkák

kaphatók és megrendelhetők.

Ugy helyben, mint vidékre bármiféle

kárpitos-munkák,

mint bútorok egyszerütől a legdíszesebb kiállitással,

szoba-díszitések

stb. a legolcsóbb árszámitás mellett felvállaltatnak.

Bútorraktáram Széchenyi-utcza a „Korona"-szállodával szemben van.

Tisztelettel

Zátorszky István kárpitos.

(46) 1—6

(X.) §. **Az ételek és italok** helyes választéka nagy fontosságu az emberek jólétére nézve, kivált azért, mivel e részben a legkisebb vigyázatlanság első sorban az emésztő szerveket gyöngiti és melyek elhanyagolása gyakran hosszas gyomorbajokat von maga után. Miután azonban ily vigyázatlanságok a legnagyobb óvatosság mellett sem kerülhetők ki, felhivjuk a figyelmet a Dr. Miller-féle Bécsben 1868-ban hatóságilag megvizsgált görcs elleni védbalzsamra, mely a gyomor tevékenységét szabályozza, a gyomor és belek mindennemü heveny és idült lobjait, a hányást, hasmenést, szélkórságot, mindennemü gyomorbántalmat, étvágytalanságot, gyomorkatarhust feltünő rövid idő alatt megszünteti. Egy üveg ára használati utasitással együtt 1 frt 50 kr. Fél üveg 80 kr. Debreczenben valódi minőségben egyedül Stenczinger K. füszerkereskedésében kapható. Nyiregyházon Balla és Gusztáv uraknál. Miskolczon Dr. Csáthy Szabó gyógyszerész urnál. N.-Károlyban Kerekes Bertalan urnál. B.-Csabán Bartóky L. urnál Gyulán Kohlmann F. urnál. H.-Mező-Vásárhelyen Szokolovits Illés urnál, Kecskeméten Bóka Zsigmond urnál. 398. 9—16

Debreczen, nyomatott kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában, 1880.